विन्यस्यतु ग्रथयित्वा तु मुद्रां
भूयो दिशां दशकं बन्धनीयं ।
तारं हार्द्दं विश्वमूर्त्तिश्च शार्ङ्गी
मासान्तं ते वायुमध्ये सुदेवाः ॥
षड्द्वन्द्वार्णो मन्त्रवर्य्यः स उक्तः
साक्षाद्वारं मोक्षपुर्य्या अगम्यं ॥ ११ ॥
धात्रर्य्यमभिचाख्या वरुणांशुभगा विवस्वदिन्द्रयुताः ।
पुषाह्वयपर्ज्जन्यो त्वष्टा विष्णुश्च भानवः प्रोक्ताः ॥ १२ ॥
अथ तु युगरन्ध्रार्णस्य मनोर्न्यसनं ब्रुवे
रचयतु करद्वन्द्वेऽङ्गुलिपञ्चकेष्वङ्गपञ्चकं ।
तन्मन्त्रमन्धं व्यापय्याथ त्रिशः प्रणवं सकृन्-
मनुजलिपयो न्यस्या भूयः पदानि च सादरं ॥ १३ ॥
कचभुवि ललाटभ्रूयुग्मान्तरश्रवणाक्षिणो-
र्युगलवदनग्रीवाहृन्नाभिकक्ष्युभयाङ्घ्रिषु ।
न्यसतु शितधीर्जान्वङ्घ्रोरक्षराणि शिरसि ध्रुवं
नयनमुखहृङ्गुह्याङ्घ्रिष्वर्पयेत् पदपञ्चकं ॥ १४ ॥
पञ्चाङ्गानि न्यसेद्भूयो मुन्यादीनप्यन्यत् सर्व्वं ।
तुल्यं पूर्व्वेणाथो वक्ष्ये मुद्रा बध्या मन्वोर्य्याः स्युः ॥ १५ ॥
अनङ्गुष्ठा ऋजवो दक्षहस्त-
शाखा भवेन्मुद्रा हृदये शीर्षके च ।
अधोऽङ्गुष्ठा खलु मुष्टिः शिखायां
करद्वन्द्वाङ्गुलयो वर्मणि स्युः ॥ १६ ॥